

ECLI	ECLI:NL:RVS:2006:AV3872
Datum uitspraak	8 maart 2006
Inhoudsindicatie	Bij besluit van 20 oktober 2004 heeft het college van burgemeester en wethouders van Amerongen, thans het college van burgemeester en wethouders van Utrechtse Heuvelrug, (hierna: het college) appellante vrijstelling en bouwvergunning eerste fase geweigerd voor een verhoging van de opbouw van een bestaande liftschacht dan wel liftschachtplafond op het perceel Industrierweg 9 te Amerongen. Dit besluit is aangehecht.

Volledige tekst

200505431/1.

Datum uitspraak: 8 maart 2006

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
"Cash Beheer B.V.", gevestigd te Amerongen,
appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. SBR 05/77 van de rechtbank Utrecht van 1 juni 2005 in het geding tussen:

appellante

en

het college van burgemeester en wethouders van Amerongen, thans
het college van burgemeester en wethouders van Utrechtse Heuvelrug.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 oktober 2004 heeft het college van burgemeester en wethouders van Amerongen, thans het college van burgemeester en wethouders van Utrechtse Heuvelrug, (hierna: het college) appellante vrijstelling en bouwvergunning eerste fase geweigerd voor een verhoging van de opbouw van een bestaande liftschacht dan wel liftschachtplafond op het perceel Industrierweg 9 te Amerongen. Dit besluit is aangehecht.

Bij brief van 15 november 2004 heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt en het college

verzocht in te stemmen met rechtstreeks beroep op de administratieve rechter.
Het college heeft op 4 januari 2005 met toepassing van artikel 7:1a, derde en vierde lid, van de Algemene wet bestuursrecht ingestemd met rechtstreeks beroep.

Bij brief van 6 januari 2005 heeft het college het bezwaarschrift met toepassing van artikel 7:1a, vijfde lid, van de Algemene wet bestuursrecht doorgezonden naar de rechtbank Utrecht (hierna: de rechtbank).

Bij uitspraak van 1 juni 2005, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het beroep van appellante ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief van 23 juni 2005, bij de Raad van State ingekomen op dezelfde dag, hoger beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brief van 29 juni 2005. Deze brieven zijn aangehecht.

Bij brief van 15 augustus 2005 heeft het college van antwoord gediend.

Na afloop van het vooronderzoek zijn nadere stukken ontvangen van appellante. Deze zijn aan de andere partij toegezonden.

De zaak is door een meervoudige kamer van de Afdeling verwezen naar een enkelvoudige.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 10 februari 2006, waar appellante, vertegenwoordigd door [directeur], en het college, vertegenwoordigd door mr. R.J. Lievaart, werkzaam bij de gemeente Utrechtse Heuvelrug, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 40, eerste lid, van de Woningwet is het verboden te bouwen zonder of in afwijking van een vergunning van burgemeester en wethouders (bouwvergunning).

Ingevolge artikel 43, eerste lid, aanhef en onderdeel c, van de Woningwet is in afwijking van artikel 40, eerste lid, geen bouwvergunning vereist voor het bouwen dat bij algemene maatregel van bestuur is aangemerkt als van beperkte betekenis, waarbij tevens voorschriften kunnen worden gegeven omtrent het gebruik van het bouwwerk of de standplaats.

Ingevolge artikel 3, eerste lid, aanhef, onderdeel k, van het Besluit bouwvergunningsvrije en licht- bouwvergunningplichtige bouwwerken (hierna: Bblb) wordt als bouwen van beperkte betekenis als bedoeld in artikel 43, eerste lid, onderdeel c van de Woningwet aangemerkt het aanbrengen van een verandering van niet-ingrijpende aard aan een bestaand bouwwerk, mits voldaan wordt aan de volgende kenmerken:

1o de verandering geen betrekking heeft op de draagconstructie van dat bouwwerk,

2o de bebouwde oppervlakte niet wordt uitgebreid, en

3o het bestaande niet-wederrechtelijke gebruik wordt gehandhaafd.

2.2. Appellante beoogt met het bouwplan de bestaande opbouw op het dak van het gebouw aan de Industrieweg 9 te Amerongen met 1,50 meter te verhogen, om per lift op het dak van het gebouw te kunnen komen.

2.3. Vaststaat dat het verhogen van de opbouw moet worden aangemerkt als bouwen in de zin van artikel 1, eerste lid, aanhef en onder a, van de Woningwet.

2.4. De stelling van appellante dat het college in het besluit van 20 oktober 2004 de

dakopbouw ten onrechte heeft aangemerkt als behorend tot een liftschacht, zodat het besluit niet juist is gemotiveerd, faalt. Immers, in de bouwaanvraag heeft appellante zelf verzocht om vergunning voor het verhogen van de uitbouw van de bestaande liftschacht c.q. het liftschachtplafond. De rechtbank heeft dit ook terecht vastgesteld.

Overigens is de aanduiding van de dakopbouw niet relevant voor de beoordeling daarvan, nu over de aard, omvang en situering van de dakopbouw tussen partijen geen verschil van mening bestaat.

2.5. Voorts heeft appellante betoogd dat de rechtbank tot het onjuiste oordeel is gekomen dat het college er terecht van is uit gegaan dat de verandering die appellante aan het gebouw wil aanbrengen, te weten het verhogen van de wanden van de dakopbouw om een zelfdragend liftframe te kunnen plaatsen, betrekking heeft op de draagconstructie van dat gebouw en derhalve niet kan worden aangemerkt als een verandering van niet-ingrijpende aard als bedoeld in artikel 3, eerste lid, aanhef, onderdeel k, sub 1o, van het Bblb.

2.6. Dat betoog treft doel. De bestaande opbouw is geen op zichzelf staand bouwwerk, doch maakt onderdeel uit van het gebouw aan de Industrieweg te Amerongen. Het bouwplan voor het verhogen van de dakopbouw ziet op de volgende werkzaamheden. Het bestaande dakje van de opbouw wordt verwijderd. Vervolgens worden de bestaande ijzeren staanders aan de zijkanten van de opbouw, waartegen gevelplaten zijn bevestigd, anderhalve meter verlengd. Daarna wordt het dakje weer teruggeplaatst en worden tegen de buitenzijde van de verlengde staanders gevelplaten aangebracht. Gelet daarop kan niet worden staande gehouden dat sprake is van een verandering die kan worden aangemerkt als een verandering die betrekking heeft op de draagconstructie van een bestaand bouwwerk - te weten het gebouw aan de Industrieweg 9 te Amerongen - in de zin van artikel 3, eerste lid, aanhef, onderdeel k, sub 1o, van het Bblb.

De rechtbank heeft dat miskend.

2.7. Nu het college er ten onrechte van is uitgegaan dat de draagconstructie van het bestaande bouwwerk door verhoging van de opbouw wordt veranderd berust de beslissing van 20 oktober 2004 op een onjuiste grondslag.

2.8. Het hoger beroep is gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het bij de rechtbank ingestelde beroep gegrond verklaren en de beslissing van 20 oktober 2004 vernietigen. Het college dient met inachtneming van deze uitspraak een nieuwe beslissing op de bouwaanvraag van appellante van 12 augustus 2004 te nemen.

2.9. Het op artikel 8:73 van de Algemene wet bestuursrecht gebaseerde verzoek van appellante bij de rechtbank om schadevergoeding dient te worden afgewezen, reeds omdat nadere besluitvorming is vereist en op de uitkomst daarvan niet kan worden vooruitgelopen.

2.10. Het college dient op na te melden wijze in de proceskosten van appellante bij de rechtbank te worden veroordeeld. Van proceskosten in hoger beroep die voor vergoeding in aanmerking komen, is niet gebleken.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank Utrecht van 1 juni 2005, SBR 05/77;
- III. verklaart het bij de rechtbank ingestelde beroep gegrond;
- IV. vernietigt het besluit van het college van burgemeester en wethouders van Amerongen van 20 oktober 2004, 20040089;
- V. draagt het college van burgemeester en wethouders van Utrechtse Heuvelrug op binnen 6 weken na de verzending van deze uitspraak met inachtneming daarvan een nieuw besluit op de bouw aanvraag van appellante te nemen en deze aan appellante toe te zenden;
- VI. wijst het verzoek om schadevergoeding af;
- VII. veroordeelt het college van burgemeester en wethouders van Utrechtse Heuvelrug tot vergoeding van bij appellante in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweëntwintig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de gemeente Utrechtse Heuvelrug aan appellante onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald;
- VIII. gelast dat de gemeente Utrechtse Heuvelrug aan appellante het door haar voor de behandeling van het beroep betaalde griffierecht ten bedrage van € 273,00 (zegge: tweehonderddrieënzeventig euro) en voor de behandeling van het hoger beroep betaalde griffierecht ten bedrage van € 414,00 (zegge: vierhonderdveertien euro) vergoedt.

Aldus vastgesteld door mr. C.M. Ligtelijn-van Bilderbeek, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. G.A.A.M. Boot, ambtenaar van Staat.

w.g. Ligtelijn-van Bilderbeek w.g. Boot
Lid van de enkelvoudige kamer ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 8 maart 2006

202.